

го да приимаме, слѣдователно нито прѣданія та. Нъ ный вѣрны тѣ чяда на православнѣ тѣ Вѣсточнѣ Черковѣ отговаряме така: Анатема да бѣде на оново, (по думы тѣ Апостолскы) кой-то благовѣсти друго отъ онова, кое то е Апостоль тѣ благовѣстиль и прѣдалъ. Протестанти тѣ благовѣствовувать друго отъ онова, кое то е Апостоль тѣ благовѣстиль. Той е заповѣдалъ: *Стойте*, казва, *и дрѣжете прѣданія та*. Протестанти тѣ учать неопытны тѣ млади да не припознаватъ прѣданія та. Слѣдователно тѣ благовѣствовувать, или по-добрѣ да кажемъ зловѣствовувать, друго отъ онова, кое то е Апостоль тѣ благовѣстиль. Чтѣ слѣдува послѣ това, освѣнъ анатема на такыва благовѣстници?

Тука Апостоль тѣ не говори за писаното, нъ за прѣдадено то. Кога то казва: *Ако бы и ный или Ангелъ отъ небо то бы благовѣстиль вамъ друго отъ онова, кое то ви благовѣстихмѣ*: не казва, отъ онова, кое то ви писахмѣ, нъ кое-то ви благовѣстихмѣ. Съсъ тѣя думы Апостоль тѣ не запрещава ново ученіе или новы заповѣди, кои то ся съгласяватъ съсъ неговото ученіе; защото и самъ той послѣ и учаше и пишаше. И Апостоль Іоаннъ много послѣ по това врѣмя написа Апокалипсисъ тѣ и Свое то Евангеліе. Нъ запрещава ново ученіе, като Протестантско то, и новы заповѣди, противны на негово то ученіе. — Това твърдѣ лесно можемъ да познаемъ отъ само то намѣреніе Апостолово, явено въ